

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
"ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ"

НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Серія "Філологічна"

Випуск 29

Острого – 2012

УДК: 81. 161. 2+
81. 111
ББК: 81. 2 Укр. +
81. 2 Англ.
Н 34

*Рекомендовано до друку вченою радою
Національного університету “Острозька академія”
(протокол № 3 від 25 жовтня 2012 року).*

*Збірник затверджено постановою президії ВАК України
від 22 квітня 2011 року № 1-05/4*

Редакційна колегія:

Архангельська А. М., доктор філологічних наук, професор;
Білоус П. В., доктор філологічних наук, професор;
Вокальчук Г. М., доктор філологічних наук, доцент;
Пасічник І. Д., доктор психологічних наук, професор;
Поліщук Я. О., доктор філологічних наук, професор;
Тищенко О. В., доктор філологічних наук, професор;
Хом’як І. М., доктор педагогічних наук, професор, академік АН ВШ України;
Яворська Г. М., доктор філологічних наук, професор.

Укладачі:

Ковальчук І. В., кандидат психологічних наук, доцент.
Коцюк Л. М., кандидат філологічних наук, доцент.
Новоселецька С. В., кандидат психологічних наук, доцент.

Н 34

Наукові записки. Серія “Філологічна”. – Острог: Видавництво Національного університету “Острозька академія”. – Вип. 29. – 2012. – 402 с.

У збірнику містяться статті, присвячені проблемам сучасного мовознавства та порівняльного літературознавства, а також методиці навчання іноземних мов. Збірник рекомендовано науковцям, викладачам, студентам-філологам і всім, хто цікавиться філологічною наукою.

Адреса редколегії:

*35800, Україна, Рівненська обл., м. Острог, вул. Семінарська, 2,
Національний університет “Острозька академія”,
факультет романо-германських мов*

© Видавництво Національного університету
“Острозька академія”, 2012

Косович О. В.,

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, м. Тернопіль

ФРАНЦУЗЬКА НЕОЛОГІЯ: СУТНІСТЬ, ТЕНДЕНЦІЇ, ПЕРСПЕКТИВИ

У статті розглянуті проблеми виділення неології, напрямки досліджень неологізмів як мовних феноменів. Акцентується увага на те, що саме існування різних трактувань основної одиниці неології – неологізму – зумовлює різні напрями вивчення цього явища.

Ключові слова: *неологія, неологізм, новотвір, мовний рівень.*

В статье рассмотрены проблемы выделения неологии, направления исследований неологизмов как языковых феноменов. Фокусируется внимание на том, что наличие разных толкований основного понятия неологии – неологизма – обуславливает разные направления изучения данного явления.

Ключевые слова: *неология, неологизм, инновация, языковой уровень.*

The article deals with the problems of linguistic status of neology in French, neologisms research tendencies are reviewed. The attention is focused on the following: existence of neologism different interpretations cause different neology studying tendencies.

Key words: *neology, neologism, new word, language level.*

Мова є динамічною системою, складним механізмом, що, з одного боку, перебуває у постійному русі, з іншого – зберігає ознаки стабільності та цілісності, будучи основним засобом комунікації. Очевидно, саме тому питання про мовну змінність, суть, чинники та тенденції мовної еволюції є та буде одним з центральних у лінгвістичній науці.

Інноваційна діяльність є одним із компонентів процесу мовної еволюції. Вважається, що поява нових одиниць відбувається під впливом конкретних зовнішніх, щодо системи мови, і на основі внутрішніх, закладених у самій мові, закономірностей. Дослідження особливостей розвитку словникового складу неможливо проводити без урахування позиції діалектичного підходу до явищ мови в цілому і до словотворення зокрема. Основними є ідеї про взаємозалежність та взаємозумовленість мовних явищ; використовується системний підхід у вивченні об'єктивної реальності. Найбільш активний розвиток мови здійснюється у галузі лексики, що зумовлено, крім її особливостей порівняно з іншими мовними рівнями, зокрема, більш високим ступенем позамовної детермінованості.

При всій розмаїтості шляхів і форм зміни словникового складу мови основним процесом у розвитку лексики лінгвісти називають процес неологізації, що відображає загальний поступальний рух мови. У зв'язку з орієнтацією сучасної лінгвістики на дослідження процесів розвитку мови, глибоке й всебічне вивчення неологізмів складає беззаперечне зацікавлення.

Мова є певним впорядкованим та систематизованим об'єктом, підсистеми якого є взаємопов'язаними та взаємоумовленими, тому процес неологізації відбувається не тільки на рівні лексичної підсистеми французької мови, але й на рівні інших підсистем. Мовні новотвори в даному випадку – одна з підсистем, що є продуктом взаємозв'язку елементів мовної системи, які беруть участь в процесі неологізації, що забезпечують розвиток як її лексичного складу, так і всієї мовної системи загалом.

Сьогодні термін *неологія* осмислюється в ширшому сенсі, ніж раніше, а саме – як наука про нові явища всіх ярусів мовної системи, а не тільки її лексичної підсистеми. Вказаний підхід сприяє формуванню нового вектора розвитку неологічної галузі мовознавства – дослідження неологізмів у якості об'єктів різних рівнів мови і міжрівневого підходу до мовної системи. В окремих роботах дослідників (Е. В. Сенько, 2000) категорія неологізму проектується на всі мовні рівні. Такий підхід значно розширює поняття неологізму, виводячи його на якісно новий рівень. З нашої точки зору, новотвір – це явище мови, яке охоплює всі його рівні: фонетичний (поява нових акцентологічних варіантів та варіантів вимови), морфологічний (розвиток нових формотвірних і словозмінних форм), синтаксичний (варіантність і виникнення нових синтаксем) і т. д., оскільки «визнання системності в якості основної онтологічної ознаки мовної системи вимагає комплексного дослідження новотворів, яке могло б сприяти вияву внутрішньої, органічної обумовленості та взаємозв'язку різних структурних одиниць в процесі неологізації» [2, с. 4]. Відзначимо також, що дослідження процесу неологізації в плані взаємодії фонетичного, лексичного, словотвірного, фразеологічного, граматичного рівнів поглиблює вже існуючі уявлення про неологізми, сприяє формуванню та розвитку нового напрямку в науці та ставить проблему значно ширше – **неологізм як феномен мовної системи.**

Неологізаційні процеси є яскравими зразками, що засвідчують динамічний характер мови, і демонструють абсолютний прогрес, який пов'язаний із реалізацією словотвірних можливостей мовної системи. Доцільним у зв'язку з цим видається нам міркування В. фон Гумбольдта: «У жодному разі не можна розглядати словниковий запас мови як готову, застиглу масу. Не кажучи вже про постійний процес утворення нових слів і словоформ, словниковий запас, допоки мова живе в мовленні народу, є продуктом словотвірної потенції, який розвивається і знову відтворюється» [2, с. 112]. Такий підхід і визначив розвиток лексико-семантичного рівня мовної системи та став об'єктом зацікавлення не одного покоління мовознавців, наукові здобутки яких і дали основу для створення лінгвістичної науки – неології. До середини ХХ століття були створені всі необхідні умови для її становлення. Виокремленню цієї науки сприяла висока «неогенність» ХХ століття, «неологічний бум», і, відповідно, підвищення уваги з боку мовознавців до проблем нових явищ у мові та мовленні. Хоча сам термін «неологія» в науковий обіг вводять ще на початку ХІХ століття і використовують для позначення сукупності нових слів: у 1801 році в Парижі вийшла друком лексикографічна праця Л. Мерсьє «*Néologie ou vocabulaire de mots nouveaux, à renouveler, ou pris dans des acceptions nouvelles*».

Сам термін «неологія» уперше було зареєстровано у Франції в 1759 р. й уже тоді дане поняття означало «створення нових слів з метою збагачення мови» [5]. У французькій мові датою появи слова «неологізм» вважають 1735 р., коли під неологізмом розуміли надмірну, показову пристрась до всього нового. У 1800 р. значення терміна втратило пейоративне забарвлення й стало означати «використання нових слів, словосполучень і так далі» [5]. Слід зазначити, що в цій країні проблема вивчення рідної мови, у тому числі й нових її прощарків, завжди гостро обговорювалася не тільки науковими співтовариствами (наприклад, Міжнародною радою французької мови CILF – Conseil Internationale de la Langue Française), а й на рівні державного керівництва. Франції, як справедливо відзначає В. Г. Гак, за всіх часів був властивий «лінгвістичний дирижізм» [1, с. 39], тобто активна участь державних органів (Міністерства освіти, Французької академії) у нормалізації й забезпеченні престижу французької мови. Ціла низка факторів спонукає французькі урядові органи займати активну позицію в галузі створення нових слів і впливати на регулювання появи новотворів навіть в економічній сфері. Вивчення нових слів у французькій мові має давні традиції, більше того, власне слово «неологізм» було запозичено в російську, англійську і німецьку мови з французької мови завдяки працям таких французьких лінгвістів, як Л. Гільбера, А. Гуза, Л. Деруа, Х. Жолі, Ж. Дікі-Кидірі, Ж. С. Корбей, К. Марсія, А. Рей, які вплинули на розвиток неології й за межами Франції.

Неологія складає суперечливу сферу дослідження щодо її завдань і структурної організації. Французький мовознавець А. Рей, головний упорядник словників Робера, у роботі «Essays on Terminology» пропонує своєрідну класифікацію науки про неологізми. Автор виділяє ядро неології, що, на його думку, можна поділити на дві групи: 1) запозичення та інші форми, невмотивовані для більшості мовців; 2) морфологія, що за своєю семантичною структурою відображає глибшу синтаксичну структуру. А. Рей називає три різновиди неології: формальну, семантичну й прагматичну неологію [4]. При цьому формальною неологією автор називає процес, результатом якого є застосування граматичних правил у морфемному ладі мови. Тут фіксуються евронення за допомогою суфіксів, префіксів і шляхом словоскладання (*sarkoholisme, rupturiste, mouvementisme, euroïsois, écosexuel*), а також абrevіатури й акроніми (*CNRS, CAPES*). Він підкреслює, що «формальна неологія – це результат застосування граматичних правил до морфемного закону мови, формальний неологізм може існувати тільки у відношенні з лінгвістичною системою» [4, с. 69]. Під семантичною неологією А. Рей розуміє наявність якихось рис, властивих усім неологізмам без винятку: запозиченням; морфологічним неологізмам; неологізмам, утвореним синтагматичним шляхом; акронімам; абrevіатурам. Слід відзначити, що неологізм неможливо увести поза мовним процесом, на який впливають старі лексичні значення слова, обмежені підсистемами мови: діалектом, соціальним колом, нормою вживання. Прийняття неологізму в суспільстві залежить від індивідуального творчого потенціалу одиниці [4, с. 71].

Саме існування різних трактувань основної одиниці неології – неологізму – зумовлює різні напрями вивчення цього явища: структурно-семантичного, соціо- і психолінгвістичного, структурного, денотативного й інших.

Більшість досліджень з неології виконано в руслі традиційної наукової парадигми – структурно-семантичного напрямку в лінгвістиці. Основна мета таких робіт полягає в описі нових фактів мови й мовлення, їхній структурно-семантичній характеристиці, визначенні способів утворення й особливостей уживання, у класифікації новотворів, у виявленні місця неологізмів у системі сучасної французької мови, у визначенні того впливу на структуру мови. Останніми десятиліттями активізувався соціолінгвістичний напрям у неології. Характер інноваційних процесів у сучасній французькій мові полягає в тому, що неогенний бум супроводжується активізацією й інтенсифікацією запозичення (особливо з англійської мови), жаргонізацією та вульгаризацією мови. Відзначається значний вплив спеціальних субмов, особливо жаргонів і терміносистем (наприклад, комп'ютерної, економічної, політичної й іншої термінології) на сучасну французьку літературну мову. У межах соціолінгвістичного напрямку розглядаються також питання розвитку лексичної підсистеми мови, які зумовлені плином соціально-економічних і політичних перетворень, які відбуваються в суспільстві.

Водночас останніми роками була усвідомлена недостатність дослідження нового слова в рамках як аналізу абстрактної лексико-семантичної системи мови, так і аналізу соціальних властивостей окремого слова, «виключає» носія мови, людського фактора з проблем неології. Антропо-поцентризм сучасної лінгвістики, зумовлений усвідомленням того, що людська мова не може бути зрозумілою й бути поясненою поза зв'язком з її творцем і користувачем, привів до появи робіт з неології, які виконані в межах комунікативної лінгвістики, зокрема, когнітивного напрямку.

Когнітивний напрям у неології перебуває в стадії становлення, формування. Робляться спроби проаналізувати структури знань, які стоять за неологізмами, і їхній вплив на мовну й концептуальну картини світу сучасного носія мови. Особливо активно розробляється проблема виявлення нового знання, властивого неологізмам, специфічності інформації, яка пов'язана з ними.

Отже, усебічний аналіз неологічного матеріалу та дослідження напрямків у неології в подальшому дасть змогу виробити сучасну концепцію неологізму як феномену мовної системи.

Література:

1. Гак В. Г. О современной французской неологии // Новые слова и словари новых слов. – Л., 1978. – С. 6-9.
2. Гумбольдт В. фон. Избранные труды по языкознанию: Пер. с нем. – М.: Прогресс, 1984. – 397 с.
3. Сенько Е. В. Неологизация в современном русском языке конца XX века: Межуровневый аспект: дис. ... доктора филол. наук: 10. 02. 01 / Е. В. Сенько. – Волгоград, 2000. – 430 с.
4. Rey A. Essays on Terminology. – Amsterdam; Philadelphia, 1995.
5. Robert. P. Le Petit Robert: Dict. le Robert / 2 ed. – Paris, 1996. – 2552 p.

ЗМІСТ

ЛІНГВОДИДАКТИКА ТА СОЦІОЛІНГВІСТИКА

Возhesku М. Н. LANGUAGE CHOICE DYNAMICS IN UKRAINE	3
Бридко Т. В. СОЦИОФОНЕТИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ РЕАЛИЗАЦИИ СОНОРНОГО СОГЛАСНОГО [L] В НЕМЕЦКОЙ РЕЧИ РУССКОЯЗЫЧНЫХ ЖИТЕЛЕЙ ГЕРМАНИИ	5
Корольова В. В. ПРЕЦЕДЕНТНІ ФЕНОМЕНИ В МОВІ СУЧАСНОЇ ПОЕЗІЇ	8
Морська Л. І. СУТНІСТЬ І КЛАСИФІКАЦІЯ КОМУНІКАТИВНИХ СТРАТЕГІЙ У ПРОФЕСІЙНОМУ ДИСКУРСІ	11
Навольська Г. І. ДИДАКТИЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВІСТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ФІЛОЛОГІЧНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ	15
Негер О. Б. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТА ЯК ПОЗАМОВНИЙ ЧИННИК РОЗВИТКУ УРБАНОНІМІЇ ЗАКАРПАТТЯ	17
Нуждак Л. В. ЕСТЕТИКА ТА МОДНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПРИЗВИЩ УКРАЇНЦІВ ПОСТРАДЯНСЬКОГО ПЕРІОДУ КРИЗЬ ПРИЗМУ ЕКОЛІНГВІСТИКИ	20
Сурмач О. Я. АСОЦІАТИВНИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ ТА ВЕРБАЛЬНІ АСОЦІАЦІЇ У ПСИХОЛІНГВІСТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	22

КОГНІТИВНА ЛІНГВІСТИКА ТА ПРАГМАТИКА

Аладько Д. О. ВИКОРИСТАННЯ НАЗВ ПОСУДУ НА ПОЗНАЧЕННЯ ЧАСТИН ТІЛА ЛЮДИНИ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	25
Бенкендорф Г. Д. ПРОСТОРОВО-ЧАСОВИЙ КОНТИНУУМ НАЦІОНАЛ-СОЦІАЛІСТИЧНОГО МАКРОТЕКСТУ	27
Бернацька С. М., Бернацька Н. П. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ЩОДО ФОРМУВАННЯ СТРУНКОЇ СИСТЕМИ КЛАСИФІКАЦІЇ МОДАЛЬНОЇ МОЖЛИВОСТІ ЯК РІЗНОВИДУ РЕЧЕННСВОЇ СЕМАНТИКИ	30
Боть Л. П. ПРИНЦИП ВВІЧЛИВОСТІ В ДИРЕКТИВНИХ МОВЛЕННСЬВИХ АКТАХ (НА МАТЕРІАЛІ УСНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ 6-10 РОКІВ)	33
Василенко Д. В. КОНЦЕПТУАЛЬНІ МЕТАФОРИ У СФЕРІ АНГЛОМОВНОЇ ВІЙСЬКОВОЇ ЛЕКСИКИ	36
Вигнанська І. М. RECHERCHES PUBLICITÉS AVEC RÉFÉRENCES BIBLIQUES	38
Гач Н. О. СЕМАНТИКА ТА ПРАГМАТИКА «ЛЕТ» – КОНСТРУКЦІЇ В ПОЕТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	42
Грибок О. М. ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ МЕНТАЛЬНИХ СТЕРЕОТИПІВ ПОБУТОВОГО ДИСКУРСУ НІМЦІВ	46
Гриняк О. О. ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНІ ЗАСОБИ ВІДОБРАЖЕННЯ ЦІННОСТІ ОСОБИСТОСТІ У ПОЕТИЧНИХ ТЕКСТАХ	50
Грошко Т. В. ДИСКУРС У ЛІНГВІСТИЧНІЙ ПАРАДИГМІ: ЖАНРОВА КЛАСИФІКАЦІЯ (БАНКІВСЬКИЙ, ПУБЛІЦИСТИЧНИЙ ТА ХУДОЖНІЙ ДИСКУРСИ)	52
Доронкіна Н. Є. КАТЕГОРІЇ НАУКОВОГО ДИСКУРСУ	54
Дунаєвська О. В. КОНЦЕПТ «ХРЕЩЕННЯ ДИТИНИ» В БРИТАНСЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРІ	57
Євенчук О. Г. КОНЦЕПТУАЛЬНА МЕТАФОРА «FAMILIE – LEBEWESEN» У НІМЕЦЬКОМУ ПУБЛІЦИСТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	61
Єсипенко Н. Г. ПРОФІЛЮВАННЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРНИХ КОНЦЕПТІВ	64

Єфименко В. А. ФОКАЛІЗАЦІЯ ТА МЕДІАЦІЯ В СУЧАСНИХ НАРАТИВАХ	67
Застровська С. О. ВИРАЖЕННЯ ВВІЧЛИВОСТІ У НІМЕЦЬКОМОВНОМУ ДИСКУРСІ	69
Зозуля М. О. СПОСОБИ АКТУАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ МЕТАФОРИ-ПЕРСОНІФІКАЦІЇ В РОМАНАХ У ГОЛДІНГА	72
Льченко О. А. МЕТАФОРІЧНІ СЛОВСПОЛУЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ДИСКУРСУ В МОВІ ЗМІ ХХІ СТ.: АКСІОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	75
Канова Л. П. ПРОФЕСІЙНА ІНШОМОВНА ПІДГОТОВКА ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ДО МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ	78
Кишко С. М. ДО ПРОБЛЕМИ КОМУНІКАТИВНОЇ ІНТЕНЦІЇ	81
Климчук І. О. ЕМОТИВНІСТЬ У РЕКЛАМНИХ ТЕКСТАХ	83
Колесова А. О. АТРИБУТИВНИЙ ХУДОЖНІЙ ОБРАЗ КОХАНОЇ В АНГЛОМОВНИХ ПОЕТИЧНИХ ТЕКСТАХ ХІХ-ХХ СТОЛІТТЯ	85
Копчак О. І. ГЛЮТОНІМИ У ПЕРСЬКИХ І УКРАЇНСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМАХ НА ПОЗНАЧЕННЯ ЕМОЦІЙ ЛЮДИНИ	89
Коропецька О. І. ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ МОВЛЕННЕВОЇ ТАКТИКИ ЗАПИТУ ІНФОРМАЦІЇ В ПАРЕНТАЛЬНОМУ ДІАЛОГІЧНОМУ ДИСКУРСІ	93
Косович О. В. ФРАНЦУЗЬКА НЕОЛОГІЯ: СУТНІСТЬ, ТЕНДЕНЦІЇ, ПЕРСПЕКТИВИ	97
Крутько Т. В. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИЙОМУ ПРОТИСТАВЛЕННЯ У ТЕКСТАХ РЕКЛАМИ	99
Кушнерова О. А. ВІРШОВАНИЙ ТЕКСТ ЯК РЕЗУЛЬТАТ ЗМІНЕНОГО СТАНУ СВІДОМОСТІ АВТОРА	102
Лазебна О. А. ВЖИВАННЯ ПРИСЛІВНИКІВ ОЦІНКИ У СПОЛУЧЕННІ З ДІЄСЛОВОМ SICH FÜHNEN У ТВОРАХ СУЧАСНИХ НІМЕЦЬКИХ ТА АВСТРІЙСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ	107
Лашук О. М. АНТРОПОЦЕНТРИЧНИЙ ПІДХІД У ДОСЛІДЖЕННІ БІНАРНИХ КОНЦЕПТІВ «NÄHE» ТА «DISTANZ»	110
Магас Н. М. СОЦІАЛЬНІ КАТЕГОРІЇ МОДУСУ ЯК РЕПРЕЗЕНТАНТИ ЕМОЦІЙ У ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	114
Макаренко Ю. В. ІНТЕРНЕТ-ЩОДЕННИК ЯК НОВИЙ ВЕРБАЛЬНИЙ КАНАЛ СПІЛКУВАННЯ	117
Марку В. І. ДЕРИВАТИВИ З АГЕНТИВНИМИ СУФІКСАМИ У ГАЗЕТНОМУ ДИСКУРСІ ТА ЖАНРІ ФЕНТЕЗІ	121
Мицан Д. М. ЛОКАТИВНЕ ВЖИВАННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ З КОМПОНЕНТАМИ-НАЗВАМИ ЧАСТИН ТІЛА	124
Місягіна І. М. ДИСКУРСИВНИЙ АКТ УХИЛЬНОСТІ	128
Молодоженя О. Ю. ЗАСОБИ МОВНОЇ ГРИ В МАГІЧНИХ РИТУАЛАХ	131
Мясоєдова С. В. СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НЕПРЯМИХ СПОНУКАЛЬНИХ ВИСЛОВЛЕНЬ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	133
Науменко Л. О. ПЕРСОНАЖ ЯК МОВНА ОСОБИСТІСТЬ У МАЛІЙ ПРОЗІ ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА	137
Неклесова В. Ю. ДОМІНАНТНІ СКЛАДОВІ ТРЕТЬОГО КОЛА ХРОНОНІМНОГО ФРЕЙМУ (ЗА ДАНИМИ ОНОМАСТИЧНОГО АСОЦІАТИВНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ)	140
Нікіточкіна І. В. СЕМАНТИКО-КАТЕГОРІАЛЬНА РОЗБІЖНІСТЬ ТЕРМІНІВ «СМИСЛ», «ЗНАЧЕННЯ», «ПОНЯТТЯ» І «КОНЦЕПТ»	144
Новак В. Р. ДО ПИТАННЯ ВИКОРИСТАННЯ НЕВЕРБАЛЬНИХ КОМПОНЕНТІВ В КОМУНІКАЦІЇ «ЛЮДИНА-КОМП'ЮТЕР»	148

Новікова Н. Г. КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТУРИСТИЧНИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ	152
Новосадська О. Б. ПОННЯТЄВО-ОЦІННІ ОЗНАКИ КОНЦЕПТУ «ПРИВАТНІСТЬ» В АНГЛІЙСЬКИХ ПРИСЛІВ'ЯХ	155
Одарчук Н. А., Одарчук О. С., Мірончук Т. А. КОМУНІКАТИВНІ СТРАТЕГІЇ РЕДАКТОРА ПРЕЗЕНТАЦІЙ MS POWERPOINT 2010 КРИЗЬ ПРИЗМУ ПРАГМАТИКИ	157
Остапчук Я. В. НОМІНАТИВНЕ ТА ПОНЯТІЙНЕ ПОЛЕ КОНЦЕПТУ IMAGINATION	161
Піскозуб З. Ф., Потьомкіна І. Ф. ДО ПИТАННЯ НОМІНАЛІЗАЦІЇ ІНФІНІТИВУ У ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ	164
Плисак Д. В. АСОЦІАТИВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ АНГЛІЙСЬКИХ МЕДИЧНИХ ТЕРМІНІВ У ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ: ЛІНГВОКОГНІТИВНИЙ ВИМІР	167
Полєжаєв Ю. Г. СПЕЦИФІКА ПРАГМАТИКИ ТЕКСТІВ БОРТОВОЇ ПРЕСИ	170
Римяк І. Є. ПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ КОМУНІКАТИВНИХ СТРАТЕГІЙ КОМПЛІМЕНТУ ТА ІРОНІЇ (НА МАТЕРІАЛІ ФРАНЦУЗЬКИХ ХУДОЖНІХ ТВОРІВ XVII-XIX СТОЛІТЬ)	173
Романова Н. В. ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЕМОТИВНОЇ ЛЕКСИКИ	176
Семенюк І. С. СТРУКТУРНО-КОМПОЗИЦІЙНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ РЕПОРТАЖУ З ЮРИДИЧНОЇ ТЕМАТИКИ	180
Сербін С. М. ІНТЕРВ'Ю В ПРЯМОМУ РАДІОЕФІРІ	183
Смоляна А. Л. СЕМІОТИЧНИЙ ХАРАКТЕР МАКРОСТРУКТУРИ РЕКЛАМНОГО БЛОКУ СУПЕРОБКЛАДИНОК АНГЛОМОВНИХ КНИГ	188
Соловейова О. А. ТИПИ МІЖМОВНИХ СПІВВІДНОШЕНЬ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ НА ПОЗНАЧЕННЯ КОНЦЕПТІВ ДОБРО-ЗЛО СУЧАСНИХ АРАБСЬКОЇ І УКРАЇНСЬКОЇ МОВ	191
Суддя А. М. РІВНІ КОНТЕКСТУ ТА ДЕКОДУВАННЯ КОНТЕКСТУАЛЬНИХ СИНОНІМІВ У НІМЕЦЬКОМОВНОМУ ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ	194
Тарабріна Н. А. ДИНАМІКА КОНФЛІКТУ І ТАКТИКИ ЙОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ	197
Тараненко К. В. ТРАНСАКЦІЙНИЙ АНАЛІЗ У ДОСЛІДЖЕННІ ПРАГМАТИЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ АНТОНІМІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	200
Тимофєєва І. С. СИНТАКСИЧНІ ОЗНАКИ ОДНОСКЛАДОВИХ РЕЧЕНЬ НА ПРИКЛАДІ УКРАЇНСЬКОЇ, АНГЛІЙСЬКОЇ ТА НІМЕЦЬКОЇ МОВ	203
Усова Н. В. ФОНОМОРФЕМІКА ОНІМІВ У ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОМУ ВИМІРІ	205
Хлинїна О. М. НЕКЛАСИЧНІ ЗАСОБИ НОМІНАЦІЇ КОНЦЕПТУ КАР'ЄРА	208
Хомицька І. І. ПРАГМАТИКО-ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ НЕОЛОГІЗМІВ У ІСПАНСЬКОМУ МАСМЕДІЙНОМУ ДИСКУРСІ	211
Шевченко А. С. ОБРАЗНИЙ КОМПОНЕНТ СЕМАНТИЧНОЇ СТРУКТУРИ КОНЦЕПТУ JUSTICIA / СПРАВЕДЛИВІСТЬ	214
Шершньова А. В. ОСОБЛИВОСТІ ОБРАЗОТВОРЕННЯ В АНГЛОМОВНОМУ ХАЙКУ: КОГНІТИВНО-СЕМІОТИЧНИЙ АСПЕКТ	218
Школяр Н. В. ЕМОЦІЙНО-ЕКСПРЕСИВНИЙ КОМПОНЕНТ ПАМ'ЯТІ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ: НА МАТЕРІАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	221
Щепанська Х. А. КОГНІТИВНО-КОМУНІКАТИВНІ МЕХАНІЗМИ ФОРМУВАННЯ МОВНОГО ОБРАЗУ СЕРЦЯ В ЛІРИЧНІЙ ДРАМІ І. ФРАНКА «ЗІВ'ЯЛЕ ЛИСТЯ»	224
Ясіновська О. В. МЕТАФОРИЧНІ ОБРАЗИ КОНЦЕПТА ΦΘΟΝΟΣ У КНИГАХ НОВОГО ЗАВІТУ	228

ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИКИ ТЕКСТУ ТА ДИСКУРСУ

Абашина В. Н. СЛОВА КОММУНИКАТИВНОГО ФОНДА В АССОЦІАТИВНОЇ ПРОЗЕ ВАЛЕНТИНА КАТАЄВА (ЧАСТИЦА ДАЖЕ)	231
Андрушенко О. Ю. ІНФОРМАЦІЙНА СТРУКТУРА РЕЧЕННЯ: ПРОБЛЕМАТИКА ІСТОРИЧНИХ СТУДІЙ	234
Антоненко Ю. М. ОСОБЕННОСТИ ЗАГОЛОВКОВ НАУЧНЫХ РЕЦЕНЗИЙ	236
Бабенко Е. В. ПРАГМАТИЧЕСКИЕ ФУНКЦИИ РЕКЛАМНОЙ АННОТАЦИИ (НА МАТЕРИАЛЕ АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА)	239
Багрій О. І. ДИСКУРСИВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ НАУКОВИХ ДИСКУСІЙНИХ ТЕКСТІВ	242
Балко М. В. СЛОВОСПОЛУЧЕННЯ І ПРОПОЗИЦІЯ: СПЕЦИФІКА СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ	245
Бехта І. А. ДИСКУРСНА ЗОНА ПЕРСОНАЖА У ФАКТУРІ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ	248
Ботвінко-Ботюк О. М. ВИСЛОВЛЕННЯ ПРЕЗИРСТВА У КОНФРОНТАТИВНОМУ ДИСКУРСІ	251
Бутко С. Г. ГЕНЕЗИС ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ МІФОНІМІВ У ТЕКСТАХ УКРАЇНСЬКИХ ЗАМОВЛЯНЬ	254
Веренько М. М. РЕКЛАМНИЙ ТЕКСТ В АНГЛОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ	257
Вєтрова І. М. ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕЛІПТИЧНИХ РЕЧЕНЬ В АНГЛІЙСЬКОМУ ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ	260
Винник О. Ю. ОБРАЗНІСТЬ У СУЧАСНОМУ АНГЛОМОВНОМУ ДИСКУРСІ ПРОГРАМУВАННЯ	262
Гончарук С. В. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПРОСТОРОВИХ ІМЕННИКІВ-АНТОНІМІВ З ДЕТЕРМІНАТИВАМИ В ТЕКСТАХ ХУДОЖНЬОЇ ПРОЗИ	265
Gulivets N. O. MEN AND WOMEN IN POLITICAL COMMUNICATION	268
Деркевич Н. А. СЕМАНТИКА ДІЄСЛІВ ІЗ ПРЕФІКСОМ ZER- У ФОРМУВАННІ ЗВ'ЯЗНОСТІ ТЕКСТУ	271
Єфименко Т. М. ПЕРЕВТІЛЕННЯ ОБРАЗУ РОМАНТИЧНОГО ГЕРОЯ В РОМАНІ М. ШЕЛЛІ «ФРАНКЕНШТЕЙН»	274
Занько Г. П. ЛЕКСИЧНІ ІННОВАЦІЇ ЯК КОМПОНЕНТ КОГНІТИВНОГО РОЗВИТКУ ДИТИНИ	278
Засанська Н. Д. ЗІСТАВНИЙ АНАЛІЗ МІКРОПОЛІВ ЕКОНОМІЧНА КРИЗА/ ECONOMICAL CRISIS В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ	281
Зелена Ю. Л. МОВНА КОНСТРУКЦІЯ «КОПУЛЯТИВНЕ ДІЄСЛОВО+АТРИБУТИВНИЙ ДОДАТОК ПІДМЕТА (АДП): СТРУКТУРНИЙ, СЕМАНТИЧНИЙ ТА ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТИ	286
Зимич Є. В. НЕВЕРБАЛЬНІ АСПЕКТИ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ МАРИТАЛЬНОГО ДІАЛОГІЧНОГО ДИСКУРСУ	289
Івацшишин О. М., Кацшишин Н. Є. СКОРОЧЕННЯ ЯК ОСОБЛИВИЙ ВИД ТЕРМІНІВ АНГЛОМОВНОГО ДИПЛОМАТИЧНОГО ДИСКУРСУ	293
Карпа І. Б. РЕАЛІЗАЦІЯ ФУНКЦІЇ АРГУМЕНТАЦІЇ В ЕЛЕКТРОННИХ ТЕКСТАХ (НА МАТЕРІАЛІ ІНФОРМАЦІЙНО-ДОВІДКОВОГО СЕРВІСУ YANOO!ANSWERS)	295
Каширина М. М., Семиколенова Е. И. К ВОПРОСУ ОБ УСТАНОВЛЕНИИ ГРАНИЦ МОТИВАЦИИ В СЛОВООБРАЗОВАНИИ	298
Коваль Т. П. СИНКРЕТИЗМ ФІЛОСОФЕМ «СМІХ» І «ЩАСТЯ»	302
Козолуп М. С. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРОСТОРОВОЇ РЕФЕРЕНЦІЇ У ТЕКСТАХ ІНТЕРНЕТ НОВИН З ДОПОМОГОЮ ЗАСОБІВ НЕВЕРБАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ	306
Козуб Л. С. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПОЛІТИЧНОЇ МЕТАФОРИ У ДРУКОВАНИХ ЗАСОБАХ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ	309
Кузнецова Л. Р. МАЛОФОРМАТНИЙ ТЕКСТ ЯК АКТ МОВЛЕННСВОЇ КОМУНІКАЦІЇ	312

Кундис О. Т. НОМІНАТИВНІ РЕЧЕННЯ В ІТАЛІЙСЬКОМУ МАС-МЕДІЙНОМУ ДИСКУРСІ	315
Лежньов С. М., Янсон В. В. АНГЛОМОВНІ НЕОЛОГІЗМИ-СКОРОЧЕННЯ	318
Лесінська О. М. ОСОБЛИВОСТІ МОДИФІКАЦІЇ В ІМЕННИКОВОМУ СЛОВОСПОЛУЧЕННІ НА ПОЗНАЧЕННЯ ЛЮДИНИ У ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ	320
Мельник Н. М. ХАРАКТЕРИСТИКА СЛОВОВІРНОЇ БАЗИ ІМЕННИКІВ ТА ДІЄСЛІВ АВТОМОБІЛЬНОГО СЛЕНГУ	324
Мукхайленко V. V. SEMANTIC SHIFTS OF LEXEMES IN DISCOURSE	326
Мойсеєнко С. М. СТИЛІСТИКО-СИНТАКСИЧНІ ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ АНГЛІЙСЬКОГО КОМП'ЮТЕРНОГО ДИСКУРСУ	329
Монахова Т. В. МОДЕРНІЗМ ЯК СТРАТЕГІЯ ТЕКСТОТВОРЕННЯ	332
Мохненко О. П. КОНФЛІКТ ЯК ОБ'ЄКТ ФОНЕТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	334
Назмєєва Н. А. МЕТАМОВНА ІНФОРМАТИВНІСТЬ НАВЧАЛЬНОЇ ІНСТРУКЦІЇ В АНГЛОМОВНОМУ МЕТОДИЧНОМУ ДИСКУРСІ	338
Німенко О. А. СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ДЕСУБСТАНТИВНИХ, ДЕАД'ЕКТИВНИХ І ДЕВЕРБАТИВНИХ ДІЄСЛІВ (НА МАТЕРІАЛІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ)	341
Павлик В. І. АРХІТЕКТОНІКО-МОВЛЕННЄВІ ФОРМИ ЖАНРУ «ГЛОСА»	343
Плакида Г. А. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ ЛІТЕРАТУРНОГО ЖАНРУ МЕМУАРІВ	345
Плетенецька Ю. М. ДО ДОЦІЛЬНОСТІ РОЗМЕЖУВАННЯ ПОНЯТЬ ВЕЛИКОГО І МАЛОГО СИНТАКСИСУ	349
Рогач Ю. І. СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ В АВСТРАЛІЙСЬКИХ ДРУКОВАНИХ ЗАСОБАХ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ	352
Сеттарова М. Д. ДИНАМІКА РАЗВИТТЯ АНГЛІЙСЬКОГО ЯЗЫКА В США	355
Сікорський Т. В. ЦІННІСНИЙ КОМПОНЕНТ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ (НА МАТЕРІАЛІ ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВ Б. ОБАМИ ТА М. РОМНІ)	358
Сулейманова Н. В. К ВОПРОСУ О ПРОБЛЕМЕ ЭКВИВАЛЕНТНОСТИ И АДЕКВАТНОСТИ ПЕРЕВОДА НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКИХ ТЕРМИНОВ	360
Тесленко О. А. ФЕНОМЕНОЛОГИЧЕСКАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА РУССКОЯЗЫЧНОЙ СМС-КОММУНИКАЦИИ	363
Тиха У. І. ЖАНРОВІ ІГРИ В ПОСТМОДЕРНІСТСЬКОМУ ТВОРІ	366
Третьякова К. В. ОМОНІМІЧНІ ОПОЗИЦІЇ «ОНІМ–АПЕЛЯТИВ» В ЛАТИНСЬКІЙ МОВІ	368
Улановська О. В. МЕТАФОРІЧНІСТЬ КОМПОЗИЦІЇ ПОСТМОДЕРНІСТСЬКОЇ АНГЛОМОВНОЇ ДРАМИ (НА МАТЕРІАЛІ П'ЄСИ СЕМЮЕЛА БЕККЕТА «WAITING FOR GODOT»)	370
Ущина В. А. ДИСКУРС РИЗИКУ: КОМУНІКАТИВНИЙ ТА ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТИ	373
Федоренко С. В. МЕТАФОРА В НАУКОВО-ТЕХНІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ	376
Худа Н. С. ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНИХ КЛАСІВ ІМЕННИКІВ У РОМАНАХ ДЖОНА АПДАЙКА (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ «КРОЛИК, БЖИ»)	378
Чабаненко Т. С. РАЗНОВИДНОСТИ НЕПОЛНЫХ ПАРАДИГМ ЛИЧНЫХ ФОРМ РУССКОГО ГЛАГОЛА	381
Чеберяк А. М. ОСОБЛИВОСТІ МОВЛЕННЄВОЇ АГРЕСІЇ В ІНСТИТУЦІОНАЛЬНОМУ ДИСКУРСІ (НА МАТЕРІАЛІ ВІДКРИТОГО ЛИСТА Ю. ТИМОШЕНКО ДО В. ЯНУКОВИЧА «ЛИСТ ДИКТАТОРУ»)	385
Черненко Т. В. ФУНКЦІОНАЛЬНА СЕМАНТИКА ДІЄСЛІВ-КОНВЕРСИВІВ У ТЕМАТИЧНО МАРКОВАНОМУ ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ	388

Шевельова-Гаркуша Н.

ВЗАЄМОБУМОВЛЕНІСТЬ СПОСОБІВ РИТМІКО-СИНТАКСИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
ТА СЕМАНТИКИ ПОЕТИЧНИХ ТЕКСТІВ

(НА МАТЕРІАЛІ СУЧАСНОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ВІРШОВАНОГО МОВЛЕННЯ) 390

Ярема О. Б.

ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧА ПАРАДИГМА ДОСЛІДЖЕННЯ АЛЮЗІЇ 393

Збірник наукових праць

Наукові записки
Серія “Філологічна”

Випуск 29

Головний редактор *Пасічник І. Д.*

Відповідальний за випуск *Ковальчук І. В.*

Укладачі *Ковальчук І. В., Коцюк Л. М., Новоселецька С. В.*

Технічний редактор *Свинарчук Р. В.*

Комп’ютерна верстка *Крушинської Н. О.*

Художнє оформлення обкладинки *Олексійчук К. О.*

*За достовірність наведених фактичних даних, цитат,
власних імен, географічних назв та інших відомостей
відповідають автори.*

Підписано до друку 19. 10. 2012. Формат 42x30/4.

Папір офсетний. Друк різнографія.

Гарнітура “TimesNewRoman”

Наклад 100 прим.

Видавництво Національного університету “Острозька академія”
Україна, 35800, Рівненська обл., м. Острог, вул. Семінарська, 2.

Свідоцтво про державну реєстрацію

РВ №1 від 8 серпня 2000 року.